

Informații cu privire la acțiunile întreprinse ca urmare a plângerii înregistrate cu numărul de referință CHAP(2015)1071 – Actualizarea din iulie 2022

Comisia Europeană a primit un număr substanțial de plângeri privind posibila incompatibilitate a condițiilor de lucru ale magistraților onorifici din Italia cu diverse dispoziții ale legislației muncii de la nivelul UE.

Comisia a introdus aceste plângeri în registrul central al plângerilor, cu numărul de referință CHAP(2015)1071.

La 16 iulie 2020, Curtea de Justiție a hotărât, în cauza C-658/18 UX¹, că acești magistrați onorifici ar trebui să aibă statut de lucrător. La 7 aprilie 2022, în cauza C-236/20², Curtea de Justiție a reamintit hotărârea sa anterioară și a statuat că, în cazul în care magistrații onorifici se află într-o situație comparabilă cu cea a judecătorilor de drept comun, aceștia ar avea dreptul la egalitate de tratament în ceea ce privește concediul anual plătit și protecția socială.

La 15 iulie 2021, Comisia a decis să inițieze o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor prin trimiterea unei scrisori de punere în întârziere Italiei, întrucât legislația sa națională aplicabilă magistraților onorifici nu respecta pe deplin legislația UE în domeniul muncii. În opinia Comisiei, legislația italiană nu a respectat mai multe dispoziții din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE privind munca pe durată determinată; acordul-cadru anexat la Directiva 97/81/CE privind munca pe fracțiuni de normă; Directiva 2003/88/CE privind timpul de lucru și Directiva 92/85/CEE privind lucrătoarele gravide. Mai multe categorii de magistrați onorifici, și anume judecătorii onorifici de pace (giudice onorario di pace), procurorii adjuncți onorifici (VPO) și judecătorii onorifici ai instanțelor (GOT), nu se bucură de statutul de „lucrător” în temeiul legislației naționale italiene, ci sunt considerați voluntari care prestează servicii cu titlu onorific.

Din cauză că nu dispun de statutul de lucrător, aceștia nu se bucură de protecția legislației UE în domeniul muncii. Acestea includ lipsa indemnizațiilor în caz de boală, accidente și sarcină, obligația de a se înregistra la instituția națională de protecție socială pentru lucrătorii care desfășoară o activitate independentă, diferențe în ceea ce privește remunerarea și modalitățile de remunerare, discriminarea fiscală, lipsa rambursării cheltuielilor judiciare suportate în cursul procedurilor disciplinare și lipsa concediului de maternitate plătit. De asemenea, aceștia nu sunt protejați suficient împotriva utilizării abuzive a contractelor pe durată determinată succesive și nu au posibilitatea de a obține o compensație adecvată pentru asemenea utilizări abuzive. De asemenea, Italia nu a instituit un sistem de măsurare a timpului zilnic de lucru al fiecărui magistrat onorific.

Italia a adoptat o nouă legislație în decembrie 2021, care nu a soluționat aceste probleme. Au fost introduse noi dispoziții aplicabile anumitor magistrați onorifici, care ridică în continuare probleme de conformitate cu legislația UE. Prin urmare, la 15 iulie 2022, Comisia a transmis Italiei o scrisoare suplimentară de punere în întârziere. Întrucât legislația națională contestată s-a modificat, din motive procedurale nu a fost posibil să se emită un aviz motivat în această etapă.

---

¹ CJUE, C-658/18, UX/*Governo della Repubblica italiana*, ECLI:EU:C:2020:572.

² CJUE C-236/20, PG/*Ministero della Giustizia*, ECLI:EU:C:2022:263

Italia va avea la dispoziție două luni pentru a lua măsurile necesare; în caz contrar, Comisia poate decide să trimită un aviz motivat.

Prin intermediul acestui site, Comisia va ține la curent reclamanții în privința traiectoriei pe care o vor urma plângerile lor.